

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਹੈ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਕਿਹੜੀ ਪਹਿਲੀ ਬੀਮਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਨਾਮ - ਰੂਪ ਦੀ। ਇਹ ਬੀਮਾਰੀ ਹੀ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦੇਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੇ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੇਹ ਦੇ ਲਗਾਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਤੋਂ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਇਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਅਥਵਾ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਬੈਠਣਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਬਾਪ ਨੂੰ। ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ, ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭਵ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਵੇ। ਅਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹੇ ਹੋ, ਫਿਰ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਤਯੁੱਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਤਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਬੁੱਢਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਛੱਡਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੋਜ ਕਰਨਾ ਹੈ (ਸੱਪ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ)। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੂਸਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ ਇਸ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ। ਜੇ ਸਦਾ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਪਰਾਇਆ ਲੋਨ ਤੇ ਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਲੋਨ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦਾ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਨਾ ਕਹੋ ਯਾਦ ਅੱਖਰ ਕਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ। ਯਾਦ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਨਾਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਗਿਆਨ ਕਿਸਨੂੰ, ਭਗਤੀ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਪੈਦਾ ਹੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਪਵਿੱਤਰ ਖੰਡ ਕੋਈ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਫਿਰ ਭਾਰਤ ਵਰਗਾ ਅਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ, ਉਹ ਹੀ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਫਿਰ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕਰ ਵਾਣਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਸ਼ੰਕਰ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਦੀ ਬਾਇਓਗ੍ਰਾਫੀ ਦਾ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਭ ਹੈ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦੀ ਰਾਤ ਅਤੇ ਸਤਯੁੱਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦਾ ਦਿਨ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹਨ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ਦਾ ਕੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਨਹੀਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਨ ਚੋਟੀ। ਚੋਟੀ ਵੀ ਵੱਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚਾ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਅਥਾਹ ਨਾਮ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭੱਭਕਾ ਬਹੁਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਚਿੰਤਰ, ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ, ਯੋਗ, ਤਪ, ਦਾਨ, ਪੁੰਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਤੀ ਨਾਲ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਿਸਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ? ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਯਥਾ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ... ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਅਹਿੰਸਾ ਪਰਮੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਉਦੋਂ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਿਵਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲੋਂ- ਪਹਿਲੋਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ

ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਭ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ। ਹਨ ਸਿਰਫ਼ 84 ਜਨਮ। ਉਹ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ 84 ਲੱਖ ਜਨਮ। ਕਲਪ ਦੀ ਉੱਮਰ ਵੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ 5000 ਸਾਲ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਤਾਂ ਇਹ ਹੋਇਆ ਗਿਆਨ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਬਾ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਬਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਕਿਸਦੇ ਕੋਲੋਂ? ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਜਰੂਰ ਜੀਵਨ ਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸੈਕਿੰਡ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਦੀ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਭੁੱਲਕੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਮਨਿਸਟਰ ਹਾਂ, ਇਹ ਹਾਂ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਨ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਮਿਸਟਰ - ਮਿਸੇਜ਼ ਦੇ ਤਨ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਪਾਰਟ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਕੀ ਬਣਦੇ, ਕੋਈ ਕੀ ਬਣਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਜਰੂਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਘਰ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣਾ ਜੜ੍ਹਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਨਾਟਕ ਅਤੇ ਸਿਸਟੀ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ, ਸਤਯੁੱਗ ਤੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ। ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਕੌਣ ਸਿਖਾਵੇਗਾ? ਸੁਪਰੀਮ ਰੂਹ ਯਾਨੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਹੀ ਸਿਖਾਵੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਗੋਡ, ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇੱਕ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕਈ ਨਾਮ ਦੇ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਫੈਲਾਵ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਮੱਤ। ਹੁਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਮੱਤ। ਇਸ਼ਵਰੀਏ ਮੱਤ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ। ਸ਼੍ਰੀ-ਸ਼੍ਰੀ 108 ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ-ਲੈਂਦੇ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ-ਉਤਰਦੇ ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬੁੱਧੀ ਇੰਸਾਲਵੇਂਟ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦੀਵਾਲਾ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਜੇ 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਾਲਵੇਂਟ ਸਨ ਉਹ ਇਸ ਵੇਲੇ ਇਨਸਾਲਵੇਂਟ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਲਾ ਕਿਸਨੇ ਲਗਾਇਆ? ਗੋਦਰੇਜ਼ ਦਾ ਤਾਲਾ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜਿੰਨਾ ਨੰਬਰਵਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਖੰਡ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਬੜੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਹੈ। ਪਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਗੀਤਾ ਦਾ ਖੰਡਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਗੀਤਾ ਨੂੰ ਖੰਡਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਗੀਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਤੇ ਧਨਵਾਨ ਖੰਡ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਬੀਜ ਉੱਪਰ ਨੂੰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਿਸਪਤੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਉੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੀ ਉੱਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭੋਗੀ ਬਣਨ ਨਾਲ ਉੱਮਰ ਵੀ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ 63 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਭ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭਰਾ-ਭਰਾ ਹਨ ਪਰ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਠੀਕ ਹੈ। ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਵਰਸਾ ਦੇਣਾ ਹੀ ਹੈ ਵੱਡੇ ਬਾਪ ਨੇ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮੰਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਇਆ ਸੀ - ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਲੜਾਈ ਹੈ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ। ਕਾਮ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਹੈ ਕੌਣ, ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ, ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਦੁਆਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਹੇਠਾਂ ਉੱਤਰਦੇ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪੁਜਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਜਿਸਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਉਸਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗਾਲੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹੋ। ਮੈਨੂੰ ਕਣ-ਕਣ ਵਿੱਚ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਕਿੰਨੇ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ।

ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਸ ਵਕਤ ਸਭ ਭਗਤੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਸੱਚ ਖੰਡ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਭ ਦਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਪੰਜ ਵਿਕਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਹਨ ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਕਾਰੀ। ਦੇਵਤੇ ਜੋ ਪੂਜਨੀਏ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ-ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਹੈ ਸਰਵੋਤਮ ਕੁੱਲ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੋਟੀ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ ਨਾ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਟ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਚੋਟੀ ਹੈ, ਨਾ ਚੋਟੀਆਂ (ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ) ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੋਟ ਆਫ਼ ਆਰਮਜ਼ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਦਾ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਆਰਮਜ਼ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਸੱਤਮੇਵ ਜਯਤੇ। ਸਤਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ੇਰ - ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਜਲ ਪੀਂਦੇ ਹਨ। ਸੱਤਮੇਵ ਜਯਤੇ ਮਾਨਾ ਵਿਜੇ। ਸਭ ਖੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਲੂਣ ਪਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲੂਣ ਪਾਣੀ, ਰਾਮ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਖੀਰਖੰਡ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਇੱਕ - ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਕੰਡਾ ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੇ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਾਵਨ ਬਣੇ। ਗੰਗਾ ਕੋਈ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਮੈਲ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਉਤਾਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਗੁਰੂ ਲੋਕ ਹਨ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ ਸੁਪਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਸੁਪਰੀਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ! ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ, ਮੱਧ, ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸਿਵਾਏ ਬਾਪ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਹੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਭ ਨਾਲ ਖੀਰਖੰਡ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਕੇ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਤ ਦਾ ਅਟੱਲ ਨਸ਼ਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਜਿੱਤ ਸਾਡਾ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸਦਾ ਉੱਡਦੇ ਰਹੋ! ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਟੱਲ ਹੋਵੇ। ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚੇ। ਨਿਸ਼ਚੇ ਘੱਟ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਘੱਟ। ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਿਸ਼ਚੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿਜੇਈ! ਨਿਸ਼ਚੇ ਵਿੱਚ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਬਣਨਾ। ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਬਾਪ ਹੈ ਤਾਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣੇ। ਹਰ ਕਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਜੇ ਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਥੱਲੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਘਨ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।
